U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **B. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2006, č. j. 47 Az 73/2006 – 30,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 9. 2006, č. j. OAM-996/LE-BE03-BE07-2006, byla podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná, tedy proto, že žalobce neuváděl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 a §14a zákona o azylu, v platném znění.

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 8. 12. 2006, č. j. 47 Az 73/2006 – 30, zamítl žalobu proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného a rozhodl dále tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost s odkazem na ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „ s. ř. s.“), a to bez jakékoliv konkretizace kasačních důvodů. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 12. 6. 2007, č. j. 47 Az 73/2006 – 48, návrh stěžovatele na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti zamítl a současně jej vyzval, aby do 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení založil do soudního spisu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. V odůvodnění

svého rozhodnutí vysvětlil, že předpokladem pro možnost ustanovení zástupce účastníku řízení je zjištění jeho celkových majetkových poměrů; za tím účelem byl stěžovateli zaslán k vyplnění tiskopis „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“, a to na adresu B., V. 59, zjištěnou u Policie České republiky – Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie poté, co se zásilka doručovaná na adresu, kterou stěžovatel uvedl v kasační stížnosti, soudu vrátila se záznamem pošty „na uvedené adrese neznámý“. Zásilka obsahující příslušný tiskopis se však krajskému soudu vrátila s tím, že stěžovatel nebyl zastižen, písemnost byla proto dne 26. 4. 2007 uložena na poště. Stěžovatel si písemnost nevyzvedl a ta se dne 17. 5. 2007 vrátila zpět soudu. Ve smyslu ustanovení § 46 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. se tudíž písemnost považuje za doručenou. Protože stěžovatel neosvědčil své majetkové poměry, nemohlo být jeho návrhu na ustanovení zástupce soudem ve smyslu ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. vyhověno. Stěžovatel byl současně vyzván s ohledem na platnou právní úpravu (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), aby do 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k řízení o kasační stížnosti.

Předmětné usnesení o zamítnutí návrhu stěžovatele na ustanovení advokáta (včetně výzvy k udělení plné moci advokátovi) bylo stěžovateli opět doručováno na adresu B., V. 59. Poté, kdy stěžovatel nebyl na této adrese zastižen, byla mu zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl, což však v úložní lhůtě neučinil a zásilka se vrátila krajskému soudu.

Krajský soud poté předložil věc k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu s poznámkou, že stěžovatel není zastoupen advokátem a jsou tudíž splněny důvody k odmítnutí kasační stížnosti; vyjádření žalovaného nebylo proto za daného stavu věci vyžadováno.

Jelikož usnesení krajského soudu ze dne 12. 6. 2007, č. j. 47 Az 73/2006 – 48, neobsahovalo poučení o zákonných následcích nevyhovění výzvě ke zvolení si advokáta a k předložení plné moci tomuto advokátu udělené pro řízení o kasační stížnosti, vyzval Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 24. 9. 2007, č. j. 4 Azs 89/2007 – 55, znovu stěžovatele (spolu s opakovaným poučením o povinném zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.), aby si pro řízení o kasační stížnosti advokáta zvolil a plnou moc tomuto advokátu udělenou zaslal přímo Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů od doručení této výzvy. Současně ho poučil, že nebude-li v této lhůtě výzvě soudu vyhověno, nebude možno pro tento nedostatek v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne.

Tato výzva byla stěžovateli znovu doručována na adresu B., V. 59. Poté, kdy stěžovatel opětovně nebyl na této adrese zastižen, byla mu zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl, což však v úložní lhůtě neučinil a zásilka se vrátila Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 42 odst. 5 zákona s. ř. s., v návaznosti na § 46 odst. 1 a 3, § 50b a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která nemusí být doručena do vlastních rukou, zastižen v místě, které označil, a doručujícímu orgánu se nepodařilo písemnost doručit vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na témže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá, uloží se písemnost na poště a adresát se o tom vyrozumí s tím, že si má písemnost vyzvednout. Nevyzvedne-li si písemnost do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Takto vypočtený poslední den lhůty by připadl na 29. 9. 2007. Ovšem s ohledem na to, že 29. 9. 2007 byla sobota, byl v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. posledním dnem lhůty

nejblíže následující pracovní den, tj. pondělí 1. 10. 2007. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Posledním dnem dvoutýdenní lhůty stanovené Nejvyšším správním soudem stěžovateli k předložení plné moci pak bylo pondělí 15. 10. 2007.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve lhůtě stanovené zdejším soudem, ani později, na výzvu k odstranění nedostatku zastoupení advokátem nereagoval, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání sám nedoložil a na výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud nezkoumal splnění dalších náležitostí kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu